

Paa dette Grundlag udarbejdede Ministeren et Lovforslag, hvorefter Sagen, naar paa et Fællesmøde et Flertal af hver Forsamlings Medlemmer beslutter, at Spørgsmaalet om Afskedigelsen skal føres videre, skal indsendes til Skoledirektionen, der saa skal udpege en Mæglinginstitution, bestaaende af en fast ansat Lærer og et af de valgte Skolekommissionsmedlemmer i Provstiet, dog udenfor den paagældende Kommune; lykkes Mæglingen ikke, skal Skolekommission og Sogneraad atter træde sammen, og hvis da $\frac{3}{4}$ Majoritet af hver af Forsamlingerne ønsker Sagen ført videre, skal Skolekommissionen sammenkalde Forældrene til et Møde, hvor Læreren skal have Lejlighed til, skriftlig eller mundtlig, at forsvare sig, og hvis da paa dette Møde mindst Halvdelen af Forældrene er til Stede og Lærerens Afskedigelse fastholdes, skal Sagen sendes Ministeren, der skal være Appellinstans, og som, naar han finder Afskedigelsen utilstrækkelig begrundet, sender Sagen tilbage med Krav om et nyt Møde af Skolekommission og Sogneraad og et nyt Møde af Forældre, og hvis da atter Halvdelen af de to kommunale Bestyrelser og mindst Halvdelen af de skole-søgende Børns Forældre atter vedtager, at Læreren skal afskediges, gaar Sagen atter ind til Ministeren, der, hvis han fremdeles finder, at Afskedigelsen ikke er tilstrækkelig begrundet, bestemmer som økonomisk Erstatning til Læreren et Pengebeløb, udbetalt af Kommunekassen en Gang for alle, svarende til Embedets fulde Indtægter i det nærmest foregaaende Regnskabsaar: de, der ikke var pensionsberettigede, de ganske unge, 2 Aars Løn, de, for hvem Pensionen ikke kunde naa til Halvdelen af Lønningen, $1\frac{1}{2}$ Aars Løn og de, for hvem Pensionen vilde udgøre mindst Halvdelen af Lønningen, 1 Aars Løn, og saa selvfølgelig Pension efter Loven. — Dette Lovforslag sendtes Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening, der, efter flere Forhandlinger med Ministeren, ønskede en Del Ændringer deri, særlig 3: 1) der skal foreligge bestemte Klagepunkter, grundede paa bevislige Kendsgerninger, 2) Forældrene skal sættes i Spidsen; det er dem, der skal rejse og begrunde Klagen, og 3) Erstatningen bør forhøjes. Af disse Ændringer kunde Ministeren tiltræde den første, ikke de to sidste. Imidlertid var Tiden nu saa langt fremskreden, at Ministeren enedes med Bestyrelsen om at udsætte Sagen til næste Rigsdagssamling.